

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1708897907
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1708897907.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Adely Unčovskej v právnej veci žalobcu: L.. A. Ď., D.. XX. XX. XXXX, N. C. X.. Č.. XXXX/XX, N., zastúpený advokátkou: Mgr. Mária Čechová, Lipová ul. č. 18/ C, Viničné, proti žalovanému: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., IČO: 31 444 873, Bratislavská ul. č. 1/a, Bratislava - Záhorská Bystrica, zastúpený: Advokátska kancelária Paul Q, s. r. o., IČO: 35 906 464, Karadžičova ul. č. 2, Bratislava, o určenie povinnosti zverejniť odpoveď počas volebnej kampane, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 16. októbra 2017, č. k. 5C/962/2008 - 261, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom (v poradí tretím) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uložiť žalovanému povinnosť poskytnúť počas trvania volebnej kampane k voľbám do samosprávnych orgánov obcí v roku 2002 vysielací čas v diskusnej relácii TV Markíza SITO na zverejnenie odpovede v znení: „Dňa 19. 11. 2002 v relácii SITO kandidát na primátora hl. m. SR Bratislavy V. Ď. namiesto vecnej argumentácie hrubo osočil poslanca mestského zastupiteľstva v Bratislave A. Ď., keď o ňom uviedol, že to je ten pán, ktorý má ctený poslanecký. Napriek masívnej medializácii tohto nepravdivého tvrdenia v prípravnom ako aj následnom vyšetrovacom a v súdnom konaní, v ktorom bol A. Ď. obvinený z útoku na verejného činiteľa, traja svedkovia, z toho dvaja taxikári a dokonca jeden z policajtov potvrdili, že nepočuli z úst pána Ď. žiadne vulgárne slová. Policajt, ktorý vyšetroval dopravnú nehodu dokonca pred súdom potvrdil, že sa k nemu pán Ď. po celý čas správal slušne. A. Ď. sa chce zároveň touto cestou ospravedlniť všetkým ženám, matkám a ich dcéram za to, že s jeho menom je spájaný onen hrubo urážlivý a dehonestujúci výrok. MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o., sa ospravedľňuje A. Ď. za to, že ako vysielateľ si nespĺnila svoju povinnosť odvyselať túto odpoveď počas volebnej kampane ku komunálnym voľbám v decembri 2002, a to napriek tomu, že jej túto povinnosť ukladal zákon. V prípade, že žalovaný MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o., so sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava - Záhorská Bystrica, IČO: 31 444 873 si nespĺní voči žalobcovi L.. A. Ď., N. C. XX, XXX XX N. povinnosť uloženú mu v časti I. tohto rozsudku do 15 odo dňa právoplatnosti rozsudku, je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi čiastku 49. 500 eur do troch dní po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty na splnenie povinnosti uloženej mu v časti I. tohto rozsudku. Žalovaný je zároveň povinný do 3 dní po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty na splnenie povinnosti uloženej mu v časti I. tohto rozsudku odvyselať v 30-sekundovom intervale pred hlavnou spravodajskou reláciou TV Markíza, Televízne noviny, nasledovný text: MARKÍZA-SLOVAKIA,

spol. s r. o. sa ospravedlňuje L.. A. Ď. za to, že ako vysielateľ si nespĺnila povinnosť odvysielat' odpoveď, o odvysielanie ktorej ju L.. A. Ď. počas volebnej kampane ku komunálnym voľbám v decembri 2002 požiadal, a to napriek tomu, že jej túto povinnosť ukladal zákon. MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o. v týchto dňoch uhradila L.. A. Ď. čiastku 49. 000 eur“. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 30 ods. 4, 9, 15, zák. č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí, § 5 ods. 1 písm. g), § 64 ods. 1 písm. a) až d) zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a vecne nedôvodnosťou podanej žaloby, ktorú právne posúdil ako žalobu o splnenie povinnosti vyplývajúcej žalovanému zo zákona o voľbách do orgánov samosprávy obcí (zák. č. 346/1990 Zb.), podľa ktorého má vysielateľ povinnosť nezávislému kandidátovi, ktorý je počas kampane predmetom nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informácií a vyjadrení v rozhlasovom alebo televíznom vysielaní alebo v hromadných informačných prostriedkoch, poskytnúť právo na odpoveď počas kampane, keď bolo nespornou skutočnosťou, že takýto priestor na odpoveď žalovaný žalobcovi počas kampane neposkytol a žalobca sa sám obrátil na orgán oprávnený vo veci rozhodnúť. Uviedol, že podľa v rozhodnom čase platných právnych predpisov, bola týmto orgánom Rada pre vysielanie a retransmisii, keď z jej rozhodnutia, o výsledku ktorého Rada žalobcu v rozhodnom čase riadne informovala, jednoznačne vyplýva, že žalovaný porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v tom, že žalovanému (zrejme žalobcovi, pozn. odvolacieho súdu) nedal priestor na odpoveď a za toto porušenie mu bola uložená sankcia v zmysle § 64 ods. 1 písm. a) zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii, a to upozornenie na porušenie zákona, a preto nemal právomoc toto rozhodnutie Rady preskúmať, ani nemal možnosť posudzovať správnosť udelenej sankcie, keďže samotný orgán kontroly mal možnosť v zmysle platnej legislatívy uložiť žalovanému sankciu aj vo forme odvysielania oznamu o porušení zákona tak, ako sa ho žalobca v tomto konaní domáhal, avšak toto svoje právo nevyužil a rozhodol sa v súlade so zákonom pre inú formu sankcie. Poukázal na skutočnosť, že sa hmotnoprávnym nárokom žalobcu, či skutočne bol subjektom nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informácií v konaní nezaoberal, vzhľadom na fakt, že žalovaný podľa § 30 ods. 4 zák. č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí ako vysielateľ s licenciou nezodpovedá za obsah relácií vysielaných v rámci volebnej kampane, keď zodpovednosť za obsah relácií vysielaných v rámci kampane počas určeného času majú politické strany a nezávislí kandidáti, z dôvodu ktorého žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom vo veci zodpovednosti za pravdivosť výrokov kandidátov počas volebnej kampane, resp. za zásah do osobnostných práv žalobcu zo strany kandidáta, ktorému bol žalovaným poskytnutý priestor na svoju prezentáciu. K nároku na plnenie povinnosti žalovaného vo forme finančného zadosťučinenia, tak ako bol žalobcom formulovaný a to, že táto satisfakcia má nastúpiť v prípade nespĺnenia povinnosti žalovaného vyplývajúcej mu z prvej časti žalobného petitu a teda má vychádzať až v budúcnosti možnej udalosti uviedol, že nemal inú možnosť ako ho v celom rozsahu zamietnuť, keďže v zmysle platného Civilného sporového poriadku (§ 217), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia s tým, že ani v prípade vyhovenia prvej časti petitu nemohlo byť známe, či žalovaný svoju povinnosť dobrovoľne splní alebo nie a takto formulovanú žalobu nemohol považovať ani za tzv. eventuálny, či alternatívny petít. Uviedol, že vzhľadom na to, že žalobcov nárok na finančné zadosťučinenie zamietol, nezaoberal sa žalobcom uplatnenej námietky premĺčania (zrejme námietkou premĺčania uplatnenou žalovaným, pozn. odvolacieho súdu). Výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 255 C. s. p. a vecne úspechom žalovaného, ktorému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie svojim procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako i z dôvodu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ C. s. p.) a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo 219/2007, nie je povinný po formálnej stránke do najmenších podrobností formulovať návrh budúceho výroku súdneho rozhodnutia, ale je postačujúce, ak vo svojom návrhu vyjadrí podstatu (zmysel) toho, čoho sa v konaní na základe opísaného skutkového stavu domáha, keď súd je povinný petít žaloby, tak ako ho žalobca formuluje v podanej žalobe alebo prípadne v priebehu konania, povinný posudzovať čisto z hľadiska obsahového, t. j., či je v žalobe dostatočne presne a určito a zrozumiteľne vyjadrené, čo žalobca žiada. Poukázal na skutočnosť, že ak mal súd prvej inštancie za to, že nie je možné vzhľadom na uplynutý čas žiadať o ospravedlnenie vo volebnej kampani, mohol sám, aj vzhľadom na dostatočne opísaný skutkový stav prísť k záveru, že boli dotknuté jeho osobnostné práva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú nedotknuteľné a nepremĺčateľné,

a nemusel do svojho výroku prevziať doslovne ním naformulovaný petit, ale mohol vykonať také zásahy, ktoré by zachovali podstatu ním navrhovaného petitu a nezmenili by jeho zmysel. Uviedol, že nezavinil, že sa konanie o splnenie povinnosti vyplývajúcej žalovanému zo zákona č. 346/1990 Zb. vedie 15 rokov a teda už dávno uplynula kampaň, počas ktorej bolo dotknuté jeho právo a poskytnúť vysielací priestor u žalovaného a právo na odpoveď už možná nie je, avšak túto situáciu nie je možné prisudzovať na ťarchu jemu a v jeho neprospech, ale je potrebné nájsť iné vhodné riešenie, aby jeho právo na ochranu dobrého mena bolo zachované aj za zmenených skutočností, v opačnom prípade súd prvej inštancie porušil jeho základné právo na súdnu ochranu, keďže 15 rokov trvajúcim sporom, mu odňal možnosť domáhať sa svojich práv v danom čase konania volebnej kampane, keď súd prvej inštancie dáva nepriamo jemu na ťarchu dĺžku konania s odôvodnením, že žaloba je nedôvodná, lebo uplynulo volebné obdobie, kedy mohol žiadať o nápravu. Uviedol, že mu nie je jasné, ako dospel súd prvej inštancie k názoru, že by mal preskúmať správnosť rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiu, keďže nepodával správnu žalobu, ktorou by žiadal predmetné rozhodnutie preskúmať, nakoľko sa iba snažil využiť dostupné prostriedky na zaistenie svojich práv a podnet na Radu pre vysielanie a retransmisiu bol jedným z nich a použil ho ako podporný dôkaz, že žalobca (zrejme žalovaný, pozn. odvolacieho súdu) dostal od Rady pokutu a teda žalobca (zrejme žalovaný) porušil práva žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že Rada pre vysielanie a retransmisiu vydala rozhodnutie až po skončení volebnej kampane a čakaním na rozhodnutie, keby nepodal žalobu, by stratil možnosť sa aktívne brániť, z dôvodu ktorého tvrdenie súdu prvej inštancie neobstojí. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v konaní, nakoľko ide o subjekt, ktorý predmetný príspevok odvysielal, a preto sa uňho uplatňuje právo na odpoveď s tým, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, pretože SITO bolo reláciou TV Markíza a nie príspevkom, ako uviedol v napadnutom rozsudku. K tvrdeniu súdu prvej inštancie, že rozhodujúci je stav v čase vyhlásenia rozsudku a ak uplynulo viac ako 15 rokov od volebnej kampane, v ktorej si mohol uplatniť svoje práva na ospravedlnenie, ako inak ako finančným zadosťučinením možno riešiť situáciu, ktorá jeho vinou nevznikla, ale práve postupom súdu, ktorý svojimi prietahmi nerozhodol v rozhodnom čase o predbežnom opatrení počas volebnej kampane, nakoľko bolo nesporne jasné, že vzhľadom na vyjadrenie riaditeľa a šéfredaktora TV Markíza, prvú časť petitu žalovaný dobrovoľne nesplní, a preto nie je jasné, ako súd prvej inštancie k tomuto záveru dospel.

3.

Žalovaný, ktorému bolo odvolanie žalobcu doručené dňa 22. 01. 2018, sa k nemu nevyjadril.

4.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 29. marca 2018, č. k. 10Co/45/2018 - 287 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní žalobcu proti tomuto rozsudku rozhodol uznesením zo dňa 30. októbra 2019, sp. zn. 1 Cdo 187/2019 tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že verejne deklarovany termín uskutočnenia verejného vyhlásenia rozsudku oznámený na úradnej tabuli a webovom sídle súdu nekorešpondoval s reálnym vyhlásením rozsudku podľa zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku, teda ani s časom stanoveným pokynom predsedníčky senátu, čím došlo k procesnej vade, pre ktorú nemôže byť vydané rozhodnutie považované za správne.

5.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 19. decembra 2019 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

6.

Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7.

Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8.

Podľa § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadnuc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým žalobu žalobcu zamietol.

10.

V posudzovanej veci ide o v poradí tretí rozsudok súdu prvej inštancie, keď rozsudok zo dňa 02. marca 2005, č. k. 9C/160/2002 - 53 bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. júna 2006, č. k. 5Co/426/2005 - 67 zrušený a vec vrátená prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie, ako aj rozsudok zo dňa 30. mája 2011, č. k. 5C/962/2008 - 167, ktorý Krajský súd v Bratislave zrušil uznesením zo dňa 30. apríla 2013, č. k. 2Co/390/2011 - 197 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

11.

Nosným dôvodom (ratio decidendi) zrušujúcich uznesení odvolacieho súdu bola skutočnosť, že prvým rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o niečom, čo ani predmetom konania nebolo a druhým rozsudkom rozhodol nepreskúmateľným spôsobom a konanie bolo postihnuté inými vadami, ktoré mali na následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol napriek tomu, že petit žaloby nepovažoval za určitý a materiálne vykonateľný, z dôvodu ktorého žalobcom v konaní prednášané skutkové okolnosti v spojení s takto vymedzeným petitom zakladali vadu návrhu (neurčitosť a nepresnosť), ktorá bránila jeho vecnému prejednaní, keďže z dôvodu neurčitosti petitu žaloby by ani rozsudok, ktorým by súd prípadne žalobe s takýmto petitom vyhovel, nemohol byť vykonateľný.

12.

Z obsahu žaloby žalobcu podanej na súd prvej inštancie dňa 26. 11. 2002 vyplýva, že sa domáhal uložiť žalovanému povinnosť, poskytnúť mu vysielací čas v diskusnej relácii TV Markíza SITO počas volebnej kampane k voľbám do samosprávnych orgánov obcí, ktorá bola ukončená dňa 04. 12. 2002 a v ktorej bol žalobca rozhodnutím Mestskej volebnej komisie hl. m. SR Bratislavy zo dňa 17. 10. 2002 zaregistrovaný ako kandidát pre voľby poslancov Mestského zastupiteľstva hl. m. SR Bratislavy za volebný obvod č. 3 - Ružinov, keď podaním zo dňa 07. 01. 2003 navrhol pripustiť zmenu petitu jeho žaloby (obsahom podania je aj čiastočné späťvzatie žaloby proti pôvodne žalovanému subjektu Slovenská televízna spoločnosť), ktorú súd prvej inštancie uznesením zo dňa 09. decembra 2004, č. k. 9C/160/2002 - 39 pripustil a predmetom konania sa stala žaloba, ktorou žiadal žalobca uložiť žalovanému povinnosť poskytnúť mu vysielací priestor v diskusnej relácii TV Markíza SITO na zverejnenie odpovede: „Dňa 19. 11. 2002 v relácii SITO kandidát na primátora hl. m. SR Bratislavy V. Ď. namiesto vecnej argumentácie hrubo osočil poslanca mestského zastupiteľstva v Bratislave A. Ď., keď o ňom uviedol, že to je ten pán, ktorý má ctený poslanecký. Napriek masívnej medializácii tohto nepravdivého tvrdenia v prípravnom ako aj následnom vyšetrovacom a v súdnom konaní, v ktorom bol A. Ď. obvinený z útoku na verejného činiteľa, traja svedkovia, z toho dvaja taxikári a dokonca jeden z policajtov potvrdili, že nepočuli z úst A. Ď. žiadne

vulgárne slová. Policajt, ktorý vyšetroval dopravnú nehodu dokonca pred súdom potvrdil, že sa k nemu pán Ď. po celý čas správal slušne. A. Ď. sa chce zároveň touto cestou ospravedlniť všetkým ženám, matkám a ich dcéram za to, že s jeho menom je spájaný onen hrubo urážlivý a dehonestujúci výrok. MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o., sa ospravedľuje A. Ď. za to, že ako vysielateľ si nespĺnila svoju povinnosť odvysielat' túto odpoveď počas volebnej kampane ku komunálnym voľbám v decembri 2002, a to napriek tomu, že jej túto povinnosť ukladal zákon“.

13.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie žalobcu uznesením zo dňa 29. septembra 2009, č. k. 5C/962/2008 - 113 vyzval podľa § 42 ods. 3, § 43 ods. 1, 2, 3, § 79 ods. 1, 2 O. s. p. na odstránenie väd jeho žaloby s tým, že jej petit musí byť jasný, určitý a zrozumiteľný a musí byť z neho zrejmé, čoho sa žalobca domáha a zároveň musí byť materiálne vykonateľný, pričom uznesením zo dňa 29. septembra 2010, č. k. 5C/962/2008 - 136 pripustil zmenu žaloby, o ktorej ďalej vo veci konal a meritórne rozhodol v poradí druhým rozsudkom, keď po jeho zrušení odvolacím súdom žalobcu opätovne uznesením zo dňa 20. marca 2014, č. k. 5C/962/2008 - 206 vyzval, aby uviedol presne, jasne, určito a zrozumiteľne, čoho sa mieni vo veci samej domáhať, t. j., aby uviedol presne žalobný petit (vydania akého rozhodnutia sa domáha) s tým, že petit musí byť jasný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný a je potrebné ho uviesť v takom znení, ako má znieť rozhodnutie vo veci samej a napokon uznesením zo dňa 16. augusta 2017, č. k. 5C/962/2008 - 249 návrh na zmenu petitu, ktorou žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť odvysielat' do 3 dní od právoplatnosti rozsudku pred hlavnou spravodajskou reláciou - Televízne noviny TV Markíza text: „MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r. o. sa týmto ospravedľuje A. Ď. za to, že si ako vysielateľ nespĺnila svoju povinnosť a neposkytla L.. A. Ď. vysielací čas v diskusnej relácii TV Markíza SITO počas trvania kampane k voľbám do samosprávnych orgánov obcí v roku 2002, napriek tomu, že jej túto povinnosť ukladal zákon s tým, že žalovaný je zároveň povinný uhradiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám žalobcu z titulu náhrady škody sumu vo výške 49. 000 eur“, ako aj trovy konania zamietol, keď svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa pôvodným petitom domáhal splnenia povinnosti žalovaným vyplývajúcej z ust. zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí (podľa § 30 ods. 9), pričom zmenou petitu, doručenou dňa 16. 10. 2015, sa už domáhal zmeny právneho posúdenia veci subsumovaním svojho žalobného petitu pod § 11 Občianskeho zákonníka, čím sa domáhal zmeny právnej kvalifikácie a nakoľko výsledky dovtedajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe v jej právnej kvalifikácii, návrh na zmenu petitu žaloby zamietol.

14.

Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že pokiaľ súd prvej inštancie mal za to, že nie je možné vzhľadom na uplynutý čas žiadať o ospravedlnenie vo volebnej kampani, mohol sám, aj vzhľadom na dostatočne opísaný skutkový stav prísť k záveru, že boli dotknuté jeho osobnostné práva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré sú nedotknuteľné a nepremlčateľné, a nemusel do svojho výroku prevziať doslovne ním naformulovaný petit, ale mohol vykonať také zásahy, ktoré by zachovali podstatu ním navrhovaného petitu a nezmenili by jeho zmysel, nakoľko je síce pravdou, že ak žalobca označil v žalobe presne, určite a zrozumiteľne povinnosť, ktorá má byť žalovanému uložená rozhodnutím súdu alebo spôsob určenia právneho vzťahu, práva alebo právnej skutočnosti, súd nepostupuje v rozpore so zákonom, ak použitím iných slov vyjadrí vo výroku svojho rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa žalobca domáhal, keďže iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia; prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia pritom nie je viazaný, nakoľko žalobca (resp. účastník konania do 30. 06. 2016) nie je povinný v žalobe uvádzať právne posúdenie svojho nároku, keď takéto právne zdôvodnenie je procesnoprávne irelevantné z dôvodu, že povinnosť strany je iba opísať rozhodujúce skutočnosti skutkového nie právneho charakteru z čoho vyplýva, že nie je povinný uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, keď právna kvalifikácia je vždy vecou súdu, avšak ako z vyššie uvedenej chronológie vyplýva, po zamietnutí návrhu žalobcu zo dňa 16. 10. 2015 na zmenu petitu uznesením zo dňa 16. augusta 2017, č. k. 5C/962/2008 - 249, proti ktorému žalobca opravný prostriedok nepodal a nadobudlo právoplatnosť, predmetom sporu ostal petit žaloby žalobcu, ktorý však pod žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka (ani pod ust. § 11 a nasl. upravujúce ochranu osobnosti) súd prvej inštancie subsumovať nemohol, nakoľko bol v znení: „Žalovaný, MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava - Záhorská Bystrica, IČO: 31 444 873, je povinný poskytnúť žalobcovi L.. A. Ď., N. C. XX, XXX XX N.,

počas trvania kampane k voľbám do samosprávnych orgánov obcí v roku 2002 vysielací čas v diskusnej relácii TV Markíza SITO na zverejnenie nasledovnej odpovede: Dňa 19. 11. 2002 v relácii SITO kandidát na primátora hl. m. SR Bratislavy V. Ď. namiesto vecnej argumentácie hrubo osočil poslanca mestského zastupiteľstva v Bratislave A. Ď., keď o ňom uviedol, že to je ten pán, ktorý má ctený poslanecký. Napriek masívnej medializácii tohto nepravdivého tvrdenia, v prípravnom ako aj následnom vyšetrovacom a súdnom konaní, v ktorom bol A. W. obvinený z útoku na verejného činiteľa, traja svedkovia, z toho dvaja taxikári a dokonca jeden z policajtov potvrdili, že nepočuli z úst A. Ď. žiadne vulgárne slová. Policajt, ktorý vyšetroval dopravnú nehodu dokonca pred súdom potvrdil, že sa k nemu A. D. Ď. po celý čas správal slušne. A. Ď. sa chce zároveň touto cestou ospravedlniť všetkým ženám, matkám a ich dcéram za to, že s jeho menom je spájaný onen hrubo urážlivý a dehonestujúci výrok. MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., sa ospravedľňuje A. Ď. za to, že ako vysielateľ si nespĺnila svoju povinnosť odvyselať túto odpoveď počas volebnej kampane ku komunálnym voľbám v decembri 2002, a to napriek tomu, že jej túto povinnosť ukladal zákon. V prípade, že žalovaný MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava - Záhorská Bystrica, IČO: 31 444 873, si nespĺní voči žalobcovi L.. A. Ď., N. C. XX, XXX XX N. povinnosť uloženú mu v časti I. tohto rozsudku do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi čiastku 49. 500 eur do 3 dní po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty na splnenie si povinnosti uloženej mu v časti I. tohto rozsudku. Žalovaný je zároveň povinný do 3 dní po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty na splnenie si povinnosti uloženej mu v časti I. tohto rozsudku odvyselať v 30-sekundovom intervale pred hlavnou spravodajskou reláciou TV Markíza, Televízne noviny, nasledovný text: MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., sa ospravedľňuje L.. A. Ď. za to, že ako vysielateľ si nespĺnila svoju povinnosť odvyselať odpoveď, o odvysielanie ktorej ju L.. A. Ď. počas volebnej kampane ku komunálnym voľbám v decembri 2002 požiadal, a to napriek tomu, že jej túto povinnosť ukladal zákon. MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., v týchto dňoch uhradila L.. A. Ď. čiastku 49. 700 eur.

15.

Súd prvej inštancie preto vec správne právne posúdil ako žalobu o splnenie povinnosti, ktorej sa žalobca voči žalovanému domáhal, nakoľko mu počas volebnej kampane k voľbám do samosprávnych orgánov obcí v roku 2002 neposkytol právo na odpoveď a zároveň dospel k správne právnomu záveru, že 15 rokov po skončení volebnej kampane je petit žaloby žalobcu v časti uloženia navrhovanej povinnosti žalovanému poskytnúť vysielací čas v diskusnej relácii TV Markíza SITO počas trvania volebnej kampane k voľbám do samosprávnych orgánov obcí v roku 2002 absolútne materiálne nevykonateľný, nakoľko uvedenú povinnosť v znení v akom ju žalobca žiadal, bolo možné uložiť iba počas volebnej kampane a v relácii, ktorá je ešte žalovaným vysielaná.

16.

K tvrdeniu žalobcu v podanom odvolaní, že mu bola postupom súdu prvej inštancie odňatá možnosť domáhať sa ochrany svojich práv v danom čase počas volebnej kampane odvolací súd uvádza, že nakoľko formulácia petitu je podstatnou okolnosťou, ktorá nielenže vymedzuje predmet konania, nad ktorý súd v zásade nemôže ísť, ale zároveň podmieňuje budúcu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia, bolo povinnosťou výlučne žalobcu v priebehu konania vymedziť petit svojej žaloby tak, aby zodpovedal tomu, čo chcel, aby bolo predmetom konania.

17.

Ako už odvolací súd uviedol vyššie, petitom žaloby sa stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť, a preto Občiansky súdny poriadok účinný do 30. 06. 2016 vyžadoval, aby žalobcov návrh bol vyjadrený úplne presne a určito a zároveň, že pri podaní žaloby, t. j. na začiatku procesu posudzovania skutkových a právnych okolností rozhodujúcich pre tú - ktorú vec, nemusí byť ešte známy ich celkový rozsah a dopad na prejednávajúcu vec; práve preto pripúšťal procesnú možnosť, aby žalobca za konania so súhlasom súdu spresnil žalobu a dokonca ju aj zmenil (§ 95 ods. 1 O. s. p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>>), avšak uvedená možnosť nemení nič na povinnosti žalobcu vymedziť vždy petit žaloby spôsobom dostatočne presným, zrozumiteľným a určitým, umožňujúcim kedykoľvek v konaní jasnú orientáciu v tom, čo je predmetom konania, pričom ani v prípadoch, kedy žalobcovi určité dôvody subjektívnej alebo objektívnej povahy môžu spôsobovať ťažkosti pri formulovaní a obsahovom vymedzení žalobného návrhu, nemožno ustúpiť od požiadavky

určitosti žalobného petitu, pretože ten je pre súd vždy rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O. s. p. <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>>) s tým, že kedykoľvek v priebehu konania musí byť zrejmé, o čom sa koná a čo je predmetom konania, ale v žiadnom prípade nemôže byť určené až dodatočne výsledkami súdneho dokazovania.

18.

Odvolačný súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného v konaní, nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že prvoinštančný súd k záveru o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného dospel iba v časti nároku uplatneného žalobcom titulom zaplatenia sumy 49. 500 eur z dôvodu, že žalovaný ako vysielateľ s licenciou za obsah relácií vysielaných v rámci volebnej kampane nezodpovedá, a preto nie je pasívne legitimovaný a nenesie zodpovednosť za výroky kandidátov a ich pravdivosť, ktoré boli vyslovené v odvysielanej relácii, z dôvodu ktorého nie je ani zodpovedný za prípadný zásah do osobnostných práv toho - ktorého kandidáta, ktorý sa relácie vysielanej v súvislosti s predvolebnou kampaňou zúčastnil a ktorého sa dopustil alebo mal dopustiť iný kandidát, pričom odvolačný súd sa s týmto právnym záverom stotožňuje v celom rozsahu.

19.

Odvolačný súd považuje zároveň za potrebné uviesť, že žalobca síce v odvolaní uviedol aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. (súd prvej inštancie svojim procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), avšak k tomuto odvolaciemu dôvodu nič bližšie neuviedol, a preto sa nebolo možné ním v odvolacom konaní zaoberať, nakoľko pokiaľ strana sporu iba formálne odcituje odvolací dôvod bez toho, aby ho konkretizovala v súvislosti s napádaným rozhodnutím, a neuvedie konkrétne pochybenia (vadu, skutočnosť), v ktorých má naplnenie odvolacieho dôvodu spočívať, odvolačný súd na takýto formálne uplatnený odvolací dôvod neprihliada, a v zmysle § 373 ods. 1 veta druhá C. s. p. ani na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva.

20.

Odvolačný súd vzhľadom na to, že odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., na ktoré aj v celom rozsahu odvolačný súd poukazuje a s týmto sa plne stotožňuje, keď súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu pre rozhodnutie vo veci samej zistil skutkový stav, vykonaním potrebných a stranami navrhnutých dôkazov, a keď žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, resp. tvrdenia, s ktorými by sa nebol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dôsledne vysporiadal a následne takto riadne zistený skutkový stav aj správne právne posúdil, tzn., že na správne zistený skutkový stav aplikoval zodpovedajúce zákonné ustanovenia rozhodol vecne správne, a preto tento rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

21.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačný súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).